

Sen Üzülme

— ebru çimen · 10 Ocak 2018

SEN ÜZÜLME

Tatlı bir gülümsemeye eşitti varlığın
Aklıma geldikçe yüzümde beliren
Dudaklarda kamaşan
Senin gibi görmedim ben
Buna da alışırım sen üzülme

Saf aşıklardık acemiydik
Bile bile sevdik ardından eğildim önüme
Gerisi yok herhalde biliyorum
Neyse bu kadarı da yeter bana gidiyorum
Sen yeter ki üzülme

İstemediler bizi üstümüze geldiler
Komplo kurdular cephe aldılar
Yıkma kolayda yapmak zor be
Benim tek umudum sendin bilmezler
Moralleri bozmak için fırsat kolluyorlar
Görmezden gelmiyorlar bir kere de

Kursağımızda kaldı bayram sevinçleri
Cebimizde şekerleri
Şimdi acıyarak bakanlar
Yarın nasıl olsa unuturlar
Anmazlar üzülme

Mutlu olsun ayıranlar çekemeyenler
Göge ersin başları
Çok gördüler sindiremediler ya içlerine
Ersin muratları sinsinler içine

Geçit yok sarp bir kayaya saplandık
Başladığımız yerde kalmasak ta vedalaşmayalım

Karşılaştaydık başka ortamlarda
Küçük sürprizlerle yıl dönümlerinde
Böyle olmazdı belki de
Çıkardı aradan bir çırpıda
Kalbe yerleşip söylenmeyenler
Cımbızla çekilirdi de

Düğme düğme düğümler
Parçalar kıymıklar kopuk hayatlar
Üzülme geçerler

Bize yakışanı yapalım
Büüklük bizde kalsın
Zaten kayıtsız kaldın

Neyse bekletmeyelim gözetleme
Kulesinden seyredenleri
Sen kal ben giderim bahşolan
Hüsranlarımla yeter ki
Sen üzülme

Ebru çimen
12 08 2014